

Országgyűlési képviselő

Iromány száma: **K/7164.**

Benyújtás dátuma: **2019-08-21 14:25**

Parlex azonosító: **CETEE1GJ0001**

Címzett: **Kövér László, az Országgyűlés elnöke**

Benyújtó: **Sneider Tamás (Jobbik)**

Tisztelt Elnök Úr!

Az Alaptörvény 7. cikk (1)-(2) bekezdése, valamint az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 42. § (8) bekezdése alapján írásbeli választ igénylő kérdést kívánok benyújtani

Az írásbeli választ igénylő kérdés címzettje: **Dr. Kásler Miklós, emberi erőforrások minisztere**

Az írásbeli választ igénylő kérdés címe: **"Számíthatnak-e a családok az édesapák diákhitelének mérséklésére, illetve részleges vagy teljes elengedésére?"**

Tisztelt Miniszter Úr!

Mindenekelőtt leszögezem, hogy a családok támogatása érdekében tett minden olyan lépést, amely hozzájárulhat a demográfiai katasztrófahelyzet megelőzéséhez, üdvösnek tartok. A családok jelzaloghitelének részleges elengedése, illetve állami átvállalása, a nagycsaládok autóvásárlásának támogatása, a nagyszülői GYES, a babaváró támogatás, az édesanyáknak a negyedik gyermektől járó adómentesség – és a példákat tudnám sorolni – jó irányba mutatnak. Nem azért, mert tökéletesek, önmagukban elegendőek, vagy helyenként nincsenek túlszabályozva, hanem azon oknál fogva, hogy a jogalkotó vélt szándéka a családok támogatása, a vágyott utódok világrahozatalának segítése volt. A demográfiára nemzeti sorskérdésként tekintek, ezért személyes meggyőződésem szerint egy politikai közösség sem teheti meg azt, hogy ne törekedjen diskurzusra az egyébként politikai riválisaival ebben a kérdésben anélkül, hogy ne vonná magára az utókor súlyos ítéletét.

A demográfiai helyzetünket nehezítő tényező a kivándorlás, amely jellemzően nyugatra történik, a magasabb munkabérek, a könnyebb boldogulás és a kiszámíthatóság reményében. A kivándorolt honfitársaink csekély része tér vissza, gyermekeik már nem hazánkat tekintik szülőföldjüknek, óvodába és iskolába külföldön járnak, hazájukként egy idegen országra tekintenek, és örülhetünk, ha megtanulják a nyelvet, Magyarországhoz pedig legalább származásuk okán kötődnek valamelyest érzelmileg. Hazánkból több mint 3600 fő pedagógus és 1800 fő orvos és egészségügyi szakdolgozó hiányzik, akik egy része a főiskola vagy egyetem elvégzését követően elkezdti törleszteni a tanulmányai teljesítéséhez felvett diákhitelt. Ha nem rendelkeznek szülői támogatással, netán albérletet is fizetnek, akkor az életfeltételeiket könnyen kilátástalannak találhatják, amelyre a

legkézenfekvőbb megoldás a külföldi munkavállalás lehet számukra.

Tisztelt Miniszter Úr!

A kormány helyesen érzékelte, hogy a diákhitel törlesztése jelentős akadályként jelentkezhet az elköteleződő, gyermeket és remélhetően gyermekeket tervező fiatalok előtt. Ezért született meg az a döntés, amely szerint vissza nem térítendő állami kamattámogatásként elengedik a diákhitel tartozás felét azoknál a hitelfelvevő nőknél, akiknek 2018. január 1-jét követően születik a második gyermekük és a támogatást igénylik a Diákhitel Központnál. Harmadik vagy további gyermek megszületése esetén pedig a hitelfelvevő nő teljes tartozása elengedésre kerül. A törvény figyelemreméltó erénye, hogy a hitel részleges vagy teljes elengedése örökbefogadott gyermek esetében is kérhető. Ugyanakkor nagy – meglehetősen érthetetlen, de könnyen orvosolható – fogyatékosága az intézkedésnek, hogy a férfiakat kirekeszti a kedvezményezetttek köréből. Mintha nem is egy férfi és egy nő szeretetközösségének a vágyott gyümölcse lenne a gyermek, annak minden feladatával együtt. Mintha a gyermek legelső és legelemibb szükségletei egészen az iskoláztatásáig, az önálló felnőtt életben történő támogatásáig és még azt követően is, kizárólag az anyától, nem pedig az anyától és az apától is igényelne áldozatot. Persze a diákhitel sem tart örökké, idővel az apák is kifizetik azt, de vajon annak összege nem hiányzik a családi kasszából? Ha az anyuka szerencsés volt, az apukával szemben nem szorult rá a diákhitel igénybevételére, az vajon a családalapításkor nem nehezedik mindkettejük vállán egyforma teherként? Nem hátráltató tényező ez a felelős családtervezésnél?

Meggyőződésem szerint a családok támogatását és szülőföldön boldogulását a kívánt eredmény elérése érdekében nem lehet elég szempontból megközelíteni. A téma kapcsán pedig két – alapvetően pártpolitikai logikára visszavezethető – hibát követhetünk el. Az egyik: ellenzékben ott is kritizálni, ahol éppen támogatásra lenne szükség, kormányról pedig ott is süketnek mutatkozni, ahol a javaslatok megfogadása családok életét, közös kikapcsolódását, lélekszámban való gyarapodását segítheti elő.

Ennek jegyében kérem tisztelt Miniszter Urat, hogy a diákhitel tartozás elengedésekor a férfiakat ne kezeljék méltánytalanul, a családokat segítő diákhitel tartozás elengedésének feltételeit pedig ennek megfelelően módosítsák!

Számíthatnak-e a családok az édesapák diákhitelének mérséklésére, illetve részleges vagy teljes elengedésére?

Várom megtisztelő válaszát!

Budapest, 2019. augusztus 21.

Üdvözlettel:

Sneider Tamás

Jobbik Magyarországért Mozgalom